

ΚΑΝΑΔΑΣ: Δικαστήριο έσωσε έφηβη «Μάρτυρα του Ιεχωβά»

/ Θεολογία και Ζωή

Image not found or type unknown

Δικαστήριο στο Κεμπέκ του Καναδά έσωσε έφηβη «Μάρτυρα του Ιεχωβά» που κινδύνευε να πεθάνει λόγω άρνησης μετάγγισης αίματος

Μετάφραση-Επιμέλεια: Σπύρος Αργυρού

Δικαστής στο Κεμπέκ του Καναδά εξέδωσε διάταγμα χορήγησης αίματος σε κορίτσι «Μάρτυρα του Ιεχωβά» 14 χρόνων, που πάσχει από καρκίνο, παρά την άρνηση του παιδιού.

Η έφηβη, η οποία δεν κατονομάζεται, πληροφορήθηκε τον περασμένο Ιούνιο ότι έχει λέμφωμα Hodgkin, μια σπάνια μορφή καρκίνου που επηρεάζει τα λευκά αιμοσφαίρια. Η πάθηση αυτή εάν αντιμετωπιστεί νωρίς, μπορεί να θεραπευθεί σ' ένα εξαιρετικά μεγάλο βαθμό.

Η θεραπεία περιλαμβάνει χημειοθεραπεία, η οποία συχνά απαιτεί μεταγγίσεις αίματος. Αλλά ως «Μάρτυρας του Ιεχωβά», το κορίτσι υποστήριξε ότι η μετάγγιση αίματος έρχεται δήθεν σε αντίθεση με τις εντολές του Θεού.

Σύμφωνα με το νόμο του Κεμπέκ, οι ανήλικοι άνω των 14 ετών μπορούν ν'

αρνηθούν ορισμένες υπηρεσίες υγείας. Ωστόσο, αν οι γονείς ή το νοσοκομείο του παιδιού θέλουν να διαχειριστούν αυτές τις υπηρεσίες, μπορούν να ζητήσουν την άδεια του Δικαστηρίου.

Στην απόφασή του που δημοσιεύθηκε νωρίτερα αυτό το μήνα, ο Δικαστής Lukasz Granosik, σημείωσε ότι «η κοπέλα είχε ασπαστεί τις δοξασίες της εταιρείας Σκοπιά των 'Μαρτύρων του Ιεχωβά' σε νεαρή ηλικία και βαφτίστηκε στην ηλικία των 12».

Το Κέντρο Υγείας του Πανεπιστημίου McGill, όπου το κορίτσι υποβλήθηκε σε θεραπεία, ισχυρίστηκε ότι η κοπέλα δεν είναι αρκετά ώριμη ώστε να λάβει τις σωστές αποφάσεις που αφορούν τη ζωή της και βρισκόταν υπό την πίεση των γονιών της, οι οποίοι ως «Μάρτυρες του Ιεχωβά» αρνούνται τις μεταγγίσεις.

Στην απόφασή του, ο Δικαστής Granosik σημείωσε ότι «ο νόμος προβλέπει την προστασία των παιδιών ακόμη και από τον εαυτό τους και διέταξε όπως υποβληθεί το κορίτσι σε μεταγγίσεις αίματος απαραίτητες για να σωθεί η ζωή της.

Αιματολόγος-ογκολόγος που παρακολουθεί το παιδί προέβλεψε ότι οι πιθανότητες πλήρους αποθεραπείας της μικρής είναι εξαιρετικές, με 97% πιθανότητα ανάκαμψης.

<http://www.ctvnews.ca/health/quebec-judge-orders-jehovah-s-witness-14-to-undergo-blood-transfusions-1.3599486>

Μετάγγιση αίματος καί μάρτυρες τοῦ Ιεχωβᾶ

Του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Καρπασίας κ. Χριστοφόρου

<http://www.ppu.org.cy/index.php/en/24-heresies/jehovah-s-witnesses/1176-2017-09-26-10-28-58.html>

΄Η ἐταιρεία μᾶς λέει ὅτι ὁ Θεός ἀπαγορεύει τή μετάγγιση αἵματος καί διατάσσει τούς ὄπαδούς της νά τήν ἀρνοῦνται. «΄Η ζωή μας ἔξαρτᾶται ἀπό τό νά πληροφορηθοῦμε γι’ αὐτό τό νόμο καί νά τόν τηρήσουμε» Σκοπιά 1960 σελ. 100). «Γι’ αὐτό καί ἡ ἐταιρεία δίνει διαταγή ὅποιος παραβιάσει τήν ἐντολή αὐτή νά ἀποκόπτεται ἀπό τήν ὄργάνωση» Σκοπιά 1961, σελ. 270).

Ποῦ στηρίζεται ἡ ἐταιρεία «Σκοπιά»; Στήν Ἀγία Γραφή, ἀπαντοῦν οἱ ὄπαδοί της, καί παραπέμπουν στό Γεν. θ΄4-6. Εῖναι ἀπόλυτη ἡ ἀπαγόρευση αὐτή; Ἰσχύει καί γιά τή Χριστιανική Ἐποχή; Ναί, διδάσκει ἡ ἐταιρεία, καί παραπέμπει στήν Καινή Διαθήκη (Πραξ, ιε΄, 20, 28-29).

Μποροῦμε νά ἔμπιστευθοῦμε τήν Ἐταιρεία σέ αὐτή τήν ἔρμηνεία πού δίνει; Φυσικά ὅχι! Καί ὁ λόγος εῖναι πώς ὅπως σέ κάθε της διδασκαλία μᾶς λέει τά πιό ἀντιφατικά πράγματα, ἔτσι καί στό θέμα αὐτό ἔχει πολλές διδασκαλίες.

Μέχρι τό 1951 δέν ἔθετε καθόλου θέμα μετάγγισης τοῦ αἵματος (Βιβλίο τοῦ ἔτους 1975, γερμανικά σελ. 221). Τό ἔτος 1958 δημοσίευσε πώς ἂν κάποιος «ἄγιος» τῆς

έταιρείας, δηλαδή άπό τό λεγόμενο «κεχρισμένο ύπόλοιπο», δεχθεὶ μέ τή θέλησή του μετάγγιση αἴματος, δέν πρέπει νά ἀποκόπτεται ἀπό τή χιλιαστική «Ἐκκλησία». Οἱ Ἐκκλησίες ποτέ δέν ἔλαβαν ὁδηγίες νά ἀποκόπτουν μέλη τους πού ἔκαναν «μεταγγίσεις αἴματος» (Σκοπιά 1951, σελ. 503).

Ο «ἄγιος» πού θά προβεῖ στή μετάγγιση αἴματος χαρακτηρίζεται ἀπλῶς ὡς «ἀνώριμος», μπορεῖ ὅμως ἐλεύθερα νά λάβει μέρος στό χιλιαστικό ἔορτασμό τοῦ «Δείπνου τοῦ Κυρίου» (Σκοπιά 1958, σελ. 503-504).

Ἐτσι, ἡ ἔταιρεία μέχρι τό 1951 δίδασκε πώς οἱ «Θεόπνευστες Γραφές» δέν μᾶς λένε τίποτε σχετικά μέ τή μετάγγιση αἴματος καί ἐπέτρεπε στούς ὄπαδούς της νά κάνουν τή μετάγγιση. Τότε ἔλεγαν ὅτι τό Γεν. Θ'4-6 ἀναφέρεται ἀπλῶς στήν ἀφαίρεση αἴματος καί ὅχι στή μετάγγιση. (Ἡ ἀλήθεια ἔλευθερώνει ὑμᾶς σελ. 133). Τό 1951 ἄλλαξαν διδαχή καί μᾶς εἶπαν πώς ἡ μετάγγιση συμπεριλαμβάνεται στήν ἀπαγορευτική ἐντολή τοῦ Θεοῦ. Τό 1958 δίδασκαν ὅτι οἱ «Θεόπνευστες Γραφές» δέν ἐπιτρέπουν τήν ἀποκοπή ἐνός «ἄγίου», ἐπειδή θέλησε νά κάνει μετάγγιση αἴματος. Αύτό ὅμως δέν τήν ἔμποδισε νά ἀλλάξει μετά ἀπό τρία χρόνια γραμμή. Τό 1961 διατάσσει τήν ἀποκοπή ἐκείνων πού θά παραβοῦν τήν ἐντολή σχετικά μέ τή μετάγγιση αἴματος. Δέν μποροῦμε λοιπόν νά ἔμπιστευθοῦμε τήν ἀνύπαρκτη αὐθεντία τῆς «Σκοπιᾶς» καί νά ἀφήσουμε τά παιδιά μας νά πεθάνουν γιατί κάποιοι θέλουν νά πλουτίζουν.

Ἄλλα καί ἡ Ἁγία Γραφή δέν διδάσκει αύτά τά ὅποῖα ἰσχυρίζεται ἡ ὄργανωση. Τά χωρία πού χρησιμοποιεῖ (Λεϋιτ. ΙΖ΄, 10 καί γ΄, 26-27 καί Πράξ. Ιε΄, 28-29 καί κα΄, 25) δέν μιλοῦν γιά μετάγγιση αἴματος ἀλλά γιά βρώση αἴματος, πρός ἡδονική ἱκανοποίηση, καί γιά τό σκανδαλισμό τῶν ἀδελφῶν. Στά χωρία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης τό αἷμα ἀναφέρεται ώς ἔδρα τῆς ζωῆς. Γι’ αύτό καί ἀπαγορεύεται ἡ βρώση του. Καί ἂν τό αἷμα εἶναι ἡ ἔδρα τῆς ζωῆς καί πρέπει νά τό σεβόμαστε καί νά μήν τό χρησιμοποιοῦμε πρός τέρψιν καί ἡδονισμό, τότε ἡ μετάγγιση αἴματος, ἀφοῦ προσφέρει ζωή καί μεταδίδει ζωή, ὅχι μόνο δέν ἀπαγορεύεται, ἀλλά καί ἐπιβάλλεται. Διότι ὅταν κάνουμε μετάγγιση αἴματος σώζουμε ζωή, καί ὅταν τήν ἀπογορεύουμε τότε φονεύουμε ζωή!